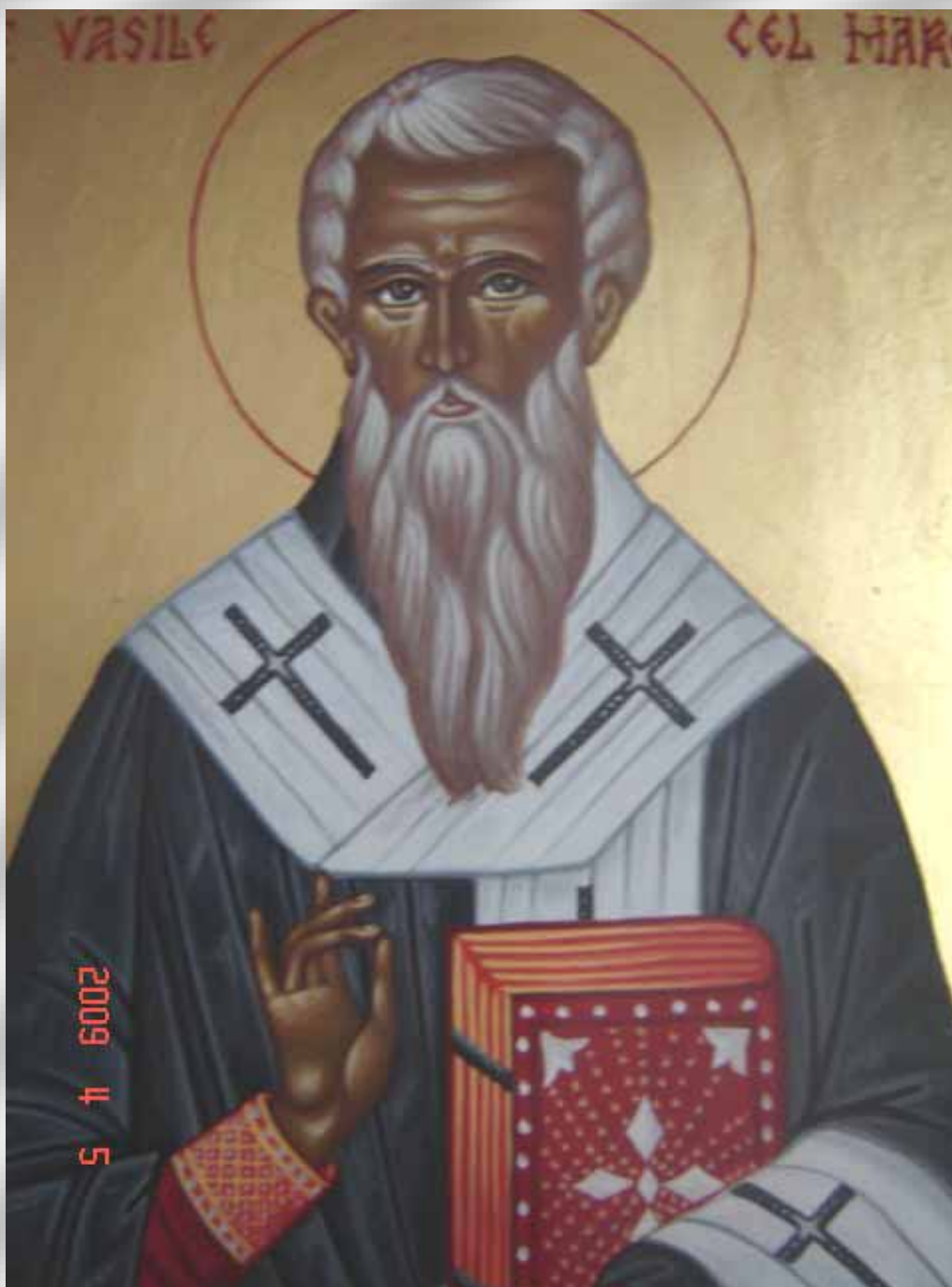

UNIVERSUL CREȘTIN AL COPIILOR

REVISTA SEMESTRIALĂ
A ȘCOLII CU CLASELE I – VIII NR. 1 "IORGU RADU" BÂRLAD
Anul III NR. 1 (4) – APRILIE 2009

Articol introductiv

*Să știți și să nu uitați
niciodată că Domnul nostru Iisus
Hristos vă iubește foarte mult pe voi,
copiii, și de la El avem aceste cuvinte
rostite: "Lăsați copiii să vină la Mine
și să nu-i opriți că a unora ca aceștia
este Împărăția Cerurilor" (Matei
19,14).*

*Cu pilda copiilor, Mântuitorul
leagă și porunca dată celor mari,
părinți și dascăli, să nu-i oprească în
înaintarea spre Împărăția Cerurilor,
ci să-i ajute să învețe și să-și îndrepte
pașii către calea cea bună spre
Dumnezeu.*

*Vreau să mulțumesc în mod
deosebit celor doi elevi ai mei,
Zanoschi David și Vâlcu Răluca,
care ne-au reprezentat Școala la
Olimpiada de Religie - faza
județeană de la Vaslui și să urez
tuturor sărbători feicite și "Hristos a
înviat!"*

Prof. Bodea Jenica

Cuprins

Cuvânt de învățătură.....	2
Primăvara – anotimpul renașterii....	3
Poezii-prof.Muntenu N.....	4
Prietenii revistei-elevii noștri.....	5
Mama nimănui.....	7
Prietenia nu are nevoie de hotare.....	8
Prietenii revistei-elevii noștri.....	9
Fantasticul și sursele sale.....	11
Un om informat valorează cât doi.....	12
Prietenii revistei-elevii noștri.....	13
Bârladul-trecut, prezent, viitor.....	15
Dragoste de viață.....	16
Prietenii revistei-elevii noștri.....	17
Cercul de pictură religioasă.....	19
Ce spun copiii despre.....	21
Copii, citiți!.....	23
Mănăstiri din județul Vaslui.....	24
Prietenii revistei-elevii noștri.....	25
Rebus.....	29

Fondator: prof. Bodea Jenica
Redactor Șef: prof. Bodea Jenica
e-mail: iusjeny34@yahoo.com
Tehnoredactare: prof. Bodea Jenica
Corectori: prof. Alexa Mihaela,
prof. Bodea Jenica
Grafica: prof. Secăreanu Valentin Ciprian
Țipar: S.C. IRJMPLEX S.R.L. BÂRLAD
ISSN: 1843-7192

CUVÂNT DE ÎNVĂȚĂTURĂ DIN VIEȚILE SFINȚILOR

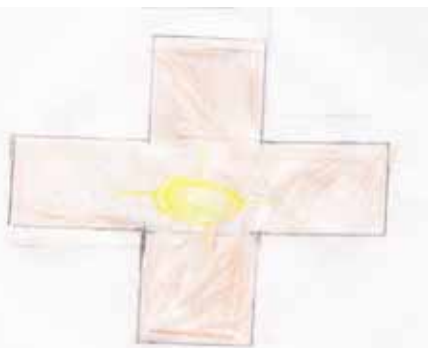
Despre dragoste și milostenie

În ce constă viața noastră? Oare în facerea de minuni sau într-o viețuire virtuoasă? Negreșit că într-o viețuire virtuoasă. Minunile aici își au originea și la aceasta duc. Omul cu viață virtuoasă atrage asupra lui harul facerii de minuni; iar cel care primește acest har, pentru aceea îl primește ca să îndrepte viața altora. Că și Hristos pentru aceasta a făcut minunile, ca prin ele să fie vrednic de credință, să-i atragă la El pe oameni și să-i facă să ducă o viață virtuoasă. De aceea și Hristos vorbește mai mult de viața virtuoasă. Creștinii în general își neglijează celelalte virtuți, socotind că postul este de ajuns pentru mântuire; însă postul este cea mai mică parte din corul virtuților.

Cele mai mari virtuți sunt dragostea, bunătatea, milostenia. Aceste virtuți depășesc chiar virtutea fecioriei. Deci, dacă vrei să fii egal cu Apostolii, nimic nu te împiedică! E de ajuns numai să săvârșești virtutea dragostei și nu ești întru nimic mai mic decât Apostolii. Nimeni, dar, să nu umble după minuni! Demonul suferă când este izgonit din trup, dar cu mult mai mult suferă când vede sufletul scăpat de păcat. Că păcatul este marea lui putere. Pentru aceasta a murit Hristos, ca să-i sfărâme această putere. Păcatul a adus pe pământ moartea. Din pricina păcatului toate se întorc pe dos. Ai stârpit păcatul? Ai tăiat tăria diavolului, i-ai strivit capul, i-ai zdrobit toată puterea lui, i-ai împrăștiat oastea lui și ai făcut o minune mai mare decât toate minunile. Cuvintele acestea nu sunt ale mele, ci ale fericitului Pavel. După ce Pavel a spus: "Râvniți harurile cele mai bune și vă arăt o cale și mai înaltă", n-a vorbit de facerea de minuni, ci de dragoste, rădăcina tuturor virtuților. Așadar dacă săvârșim această virtute și toată filozofia pe care ea o cuprinde, nu vom avea nevoie deloc de minuni. După cum, dacă lipsește dragostea, nu câștigăm nimic cu facerea de minuni.

Sfântul Ioan Gură de Aur, Scrieri Partea a treia, Omilii la Matei, Editura Institutului Biblic și de Misiune al B.O.R., București, 1994, p.542-543.

Prof. Bodea Jenica

Frumuzache Rareș
Clă. a II-a A

Ciubotaru Teodora
Clă. VI-a D

PRIMĂVARA- ANOTIMPUL RENĂȘTERII

De îndată ce luna martie a ieșit din cutia de anotimpuri, soarele începe să strălucească, mai întâi promițător, apoi mângâietor, dătător de viață, trezind întreaga natură, înviorând-o, făcând-o să înmugurească, să înflorească, să rodească.

E primăvară, anotimpul renașterii naturii, în care totul reprezintă o explozie de lumină și culoare! Soarele încălzește, strada miroase a ghiocei, copacii înfloresc, florile se deschid și înmiresmează aerul mai cald cu parfumul lor – aceasta este primăvara pe care o simțim cu toții.

Energia naturii ni se transmite și ne face mai optimiști, mai plini de viață și parcă mai frumoși. Din acest motiv, noi, oamenii, căpătăm deodată un chef nebănuit de a ne bucura, gândim mai bine și mai frumos, pentru că acestea sunt sentimentele create de primăvară.

Să sorbim din frumusețea acestui anotimp!

Să savurăm din plin primăvara, cu tot alaiul de sentimente pe care aceasta îl aduce!

Elevii realizează cu plăcere desene, colaje, compuneri, în care exprimă frumusețea și voioșia primăverii.

Iată două dintre desenele realizate de elevii clasei a II-a C, Tîmoște Ioana-Monalisa și Năstasă Alexandru.

Inst. Ilie Georgeta

MAMA

Mamica mea,
De ziua ta,
Primește-n dar o floare,
Iubirea mea,
Acest cadou
Și-o dulce sărutare.

Pe cap, coroană de flori ți-am pus,
Și pe obraz o dulce sărutare,
Iar la ureche eu ți-am spus
Cât te iubesc de tare.

De cum narcisele-nfloresc
Bucet din ele îți aduc
Și florile așa-ți zâmbesc,
Să îți arate
Cât te iubesc.

Concita Alexandra
Cls. a-IV-a A

RUGĂMINTE !

Stau la icoană și mă-nchin
De este seară sau dimineată,
Și văd cum Doamne, Fiul Tău,
Este ținut de mama Lui în brațe.

Din suflet vreau să te-nțeleg,
Cu Tine Doamne... n-am nimica,
Dar spune, ce rău ți-am făcut
De ai luat de lângă mine pe mămica?

Din inimă îți spun că Te iubesc
Și-ncredere eu am în Tine,
Dar fără mamă cum o să trăiesc
Și eu pe această lume?

Ești Tatăl nostru și ești bun,
Pentru ce fac, eu voi da seamă!
Ascultă rugămintea mea acum;
Nu mai lăsa copiii fără mamă!

Bujoreanu Andrei
Cls. a IV-a A

CE ESTE OMUL ?

Privind nemărginitul cer,
Mă-nchin la Domnul
Și-ntreb pe bunul Dumnezeu
Doamne, ce este omul?
Și El printr-o rază de soare
Răspunse c-o fulgerare.
E un țipăt,
Atunci când se naște,
E o cruce,
Atunci când se duce.
E adiere de vânt,
Zburând pe pământ.
E cântec și dor,
Lucrând pe ogor.
E rază de soare
Pe timp de furtună.
Dar fulgeră și tună,
Deși afară-i vreme bună.
E picătură dulce
În apa de mare,
E stropul de miere
În muntele de sare.
E plin de iubire
La a sa răstignire.
El râde, nu plânge
Când moartea-l învinge!
Și așa am aflat de la Dumnezeu
Cine sunt eu!

Prof. Munteanu Nicolae

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

BĂTRÂNA CERȘETOARE

Într-o zi de toamnă, pe când veneam de la școală cu
mintea încărcată de cunoștințe, m-am oprit la un magazin ca
să-mi iau o prăjitură.

Dintr-un leu cât aveam la mine, mi-au mai rămas 50
de bani. În drum spre casă, urcând dealul am văzut o
bătrânică care cerșea de pomană. Până să ajung la ea, mă
gândeam: „Oare să-i dau cei 50 de bani pe care îi mai am? Aș
vrea să îi dau mai mult! ... Mai bine decât nimic! Îi voi da cât
am!”

Când am ajuns lângă ea, mi-am scos bănuțul și l-am
pus în mâna tremurândă a sa. Aceasta mi-a urat sănătate și
fericire.

Inima mea parcă era liberă și fără păcate! Eram în
culmea fericirii! Ce bine m-am simțit!.

Bolum Bianca Maria
Cls. a III-a Șc. de Muzică și Arte

Iisus Hristos

O Hristoase! Binefăcător milostiv
Fără păcat.
Ce minuni ai săvârșit
Și pe toți tu ai unit.

Din morți tu ai înviat
Și spre credință pe oameni i-ai îndreptat.
Pe toți tu i-ai tolerat,
Și doisprezece apostoli ai îndrumat.

Bolum Bianca Maria
Cls. a III-a Șc. de Muzică și Arte

PERLE ȘI LUMINĂ

*Cu ochii senini cerul a plâns,
Pământul cutezător lacrimile i le-a strâns;
Mângâiat de timp și sărutat de soare
Din negru a-nviat o răsuflare.*

*Prizonieră în propria hăinuță, sfioasă,
Sculptată în piatra albă grandioasă,
Petale împodobite cu perle și lumină,
O lumină dulce și senină, o lumină lină.*

*Și o ploaie deasă pe spini mari ușor curgea,
Grindina albastră din cerul înnorat cădea,
Iar vântul aspru suflând cu jale
Purta acum pe aripile sale.....tinere și...
albele petale...*

*Buzamăt Alina Ioana, Cls. a-VIII-a A
Șc. de Muzică și Arte*

*Băgea Constantin
Cls. a II-a Șc. de Muzică și Arte*

MAMA

*Mama sunt mâinile ce m-au legănat,
Mama e chipul ce l-am văzut prima dată,
Mama e cea ce mă alintă,
Și mă ceartă când am o vină.
Mama, când eu rostesc
Ca la un lucru sfânt eu mă gândesc.
Mamă, când o să fiu și eu,
Tot așa aș vrea să fiu pentru copilul meu.*

*Argișan Anca, Cls. a I-a
Șc. de Muzică și Arte*

*Barbălată Didina
Cls. a II-a Șc. de Muzică și Arte*

MAMA NIMĂNUI

Copilul - minune, fericire, dar neprețuit, mică făptură ce te uimește cu puritatea privirii, cu sfințenia glasului, cu nesfârșita imaginație.

Este prezența ce te răscolește cu amintiri trecute în negură, cu întrebări pe care tu nu ți le-ai pus niciodată.

Îl vezi firav, mic, neînsemnat, dar el se dovedește a fi puternic, afectuos, inventiv, cu un suflet mai mare decât îți poți închipui. Îl vezi îngândurat, abătut și îți vine să îl cerți, crezând că nu are niciun motiv să se comporte ca un om necăjit. Dar el, bietul de el, are sufletelul zdrențuit. De o bună bucată de vreme, a învățat ce e singurătatea. O simte, o are alături, nu o poate îndepărta, l-a copleșit, a pus stăpânire pe visele, pe joaca, pe zâmbetul, pe copilăria lui.

S-ar putea spune că nu-i lipsește nimic. Mama îi trimite în fiecare lună bani să-și cumpere ce vrea. Dar bucuria ține puțin. Mai puțin decât o lacrimă de rouă strivită între gene. Bănuții cu care se duce la cumpărături îi ard mânuța, îi seacă inima, îi împovărează pașii. Privește în sus pierdut și așteaptă mângâiere, dar în zadar. Ochii mamei nu se abat asupra lui, nu-i astâmpără durerea zâmbetului ei de care îi este tare dor. Doar un vânticel rece îl trezește și-l face să revină la realitate.

Mamă – dulce cuvânt, dar el nu mai știe ce să creadă. Parcă i-a și uitat chipul și lucrul acesta îl doare mult. Până mai ieri închidea ochisorii și o vedea, vorbea cu ea ca și cum l-ar fi ținut în brațe, dar acum imaginea ei se destramă și se pierde ca prin ceață. Dar dacă se va strădui puțin... Parcă își mai amintește cum îi cânta când era trist... Ce bine i-ar prinde acum glasul ei curgând ca apa liniștită a izvorului!

Și gândurile acestei mogâldețe se învâlmășesc, se îndepărtează, și iar se adună. Aude un țârâit. Ia repede telefonul în mânuța lui mică și umezită de emoție.

-Alo! Mama?

Dar nu era telefonul. Era soneria de la ușă. Sări rapid la ușă. A deschis. Și în aceeași clipă un val de lumină și căldură l-a învăluit. Inimioara lui a început să bată ca a unui porumbel prins de șoim. Cine era femeia din prag? De unde a apărut?

Parcă seamănă puțin cu mama. Dar nu, nu e ea! Mama era tânără, frumoasă, avea mereu fața scăldată în lumină. Femeia aceasta e tristă, are fire de păr alb, e ca o umbră. Cine o fi?

Nedumerită, femeia îl întreabă de ce este așa mirat. Nu o mai cunoaște? E mama lui! A venit acasă și nu va mai pleca niciodată! Dar puiul de om îi spuse răspicat:

-Mama mea e tânără și frumoasă! Tu cine ești?

Și fugi plângând în camera lui...

Înv. Turcu Angela

PRIETENIA NU ARE HOTARE

Întrucât este imperios necesar ca școala să se afle în dialog autentic și permanent cu societatea, iar colaborarea dintre elevii, cadrele didactice și părinții diferitelor școli nu este un proces spontan, ci unul minuțios gândit și elaborat, ce presupune o activitate organizată, susținută, conștientă, îndreptată spre problemele educative ale tinerii generații, împreună cu clasa I A a Grupului Școlar Agricol Puiești, condusă de domnul institutor Silviu Baganu, am stabilit un parteneriat între școlile noastre care va fi un pod

de legătură, menit a evidenția asemănări și deosebiri între două medii de viață diferite (sat/oraș), urmărind însă obiective și interese asemănătoare, legate de universul copilăriei de pretutindeni.

Prin implicarea elevilor în activități cultural-educative urmărim să le dezvoltăm abilitățile de comunicare și muncă în echipă, să-i ajutăm să înțeleagă că, diferențele dintre viața din mediul urban și cea din mediul rural pot fi valorificate și transformate în veritabile schimburi de experiență pozitive.

Satul și orașul sunt la fel de frumoase, iar „a fi copil” este același lucru, indiferent de mediul din care provii.

Inst. Daniela Anea

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

DE PAȘTE

Paștele este cea mai mare sărbătoare din an ce reprezintă Învierea lui Iisus Hristos, când oamenii ciocnesc ouăle roșii și femeile fac cozonaci, colaci și plăcinte cu brânza, cu mere și învârtite. Oamenii dau de pomană, țin post, merg la biserică și se roagă lui Dumnezeu pentru sănătate. Tradiția spune că ouăle roșii se trag de la picioarele lui Iisus Hristos, când o măicuță a pus un coș cu ouă proaspete de găină la picioarele Domnului, pe când acesta era răstignit pe cruce și a curs sângele lui pe ele. Așa s-a păstrat datina, ca de Paști să se vopsească ouăle cu vopsea roșie, simbolizând sângele Domnului nostru Iisus Hristos care a curs pentru mântuirea oamenilor.

Boidache Diana, Cls. a IV-a A

GREIERUL ȘI LICURICIUL

În grădina de la țară
Am văzut un greieraș,
Care cântă și dansează
Numai după plăcul lui.
Ca să vadă notele,
Licuriciul se aprinde
Se rotește repede
Ca să nu se stingă.

Carp Theodora, Cls. a IV-a A

Carp Theodora, Cls. a IV-a A

PISICUȚA MEA

Pisicuța mea gingașă
Ești frumoasă și cuminte.
Mult lăptic tu ai mâncat,
Și pe labe te-ai spălat.
Puișorii îi îngrijești,
Bine tu îi sfătuiești
De căței să se ferească,
Viața să și-o prețuiească.
Ai lăbuțe mititele
Lângă sobă torci alene,
Șoriceii prinzi în grabă
La bunica în ogradă.

Jacotă Andreea, Cls. a I-a C

GHIOCELUL MEU

Am un ghiocel frumos,
Care este mofturos.
Vrea mereu apă curată.
Este fin este drăguț
Este alb și micuț.

Ghiban Karina-Maria, Cls a I-a C

Boidache Diana
Cls.a IV-a A

PRIETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

FECIOARA MARIA

Fecioara Maria l-a creat
Pe Iisus cel mult visat.
Îngerul Gavril a anunțat-o
De vestea ce a bucurat-o.
Tot ea a suferit
Când Iisus a fost răstignit.
Fecioara Maria, bună și iubitoare ,
S-a rugat că și ea dorea să moară,
Apoi, ea la ceruri s-a urcat
Și pe Iisus l-a îmbrățișat.
Fecioara Maria a fost plânsă mereu,
Dar pe Apostoli i-a urmărit cu sufletul său.

Bianca Bolum, Cls. a III-a
Șc. de Muzică și Arte

Popa Ruxandra Denisa
Cls. a II-a A Șc. de Muzică și Arte

MAMA MEA

Roșca Sorana

Am o mamă ca o stea
Ce-o port în inima mea.
O iubesc cum este ea
Că este măicuța mea.
Mamă, eu îți mulțumesc
Că mă-nveți cum să trăiesc,
De ce-i răi tu mă ferești,
Ca un înger tu îmi ești.

Mulțumesc lui Dumnezeu
C-am avut noroc și eu
Să trăiesc pe acest pământ
Mult iubit și ocrotit.

Năstase Anca-Paula, Cls. a VI-a D

Fantasticul și sursele sale

Universul cărților face ca în fiecare să se deschidă o lume a sa, dar în care descoperim reminiscențe ale altor creatori de dinainte de noi. La orice vârstă am citi „Prâslea cel voinic și merele de aur”, mereu vor fi vrăjiți de tânărul fecior de împărat care se luptă cu trei zmei, îi învinge și este recompensat. Suntem alături de personajele aflate în slujba binelui și urâm, fără a-i cunoaște și fără să ne fi făcut vreun rău, pe cei care se opun celui mai mic urmaș al împăratului. Aparent totul ține de alegerea noastră, de faptul că Prâslea e mic, e tânăr și frumos, de selectarea corectă a valorilor, dar e ceva mult mai profund în majoritatea basmelor. Eroul luptă să învingă zmeul sau balaurul, creaturi despre care nu știm mare lucru, decât că au trei capete sau șapte, că au gheare mari și sunt înspăimântătoare.

Intrând în biserică, vedem pe pereții sfântului lăcaș un bărbat fie călare, fie pe jos, cu sabie și scut, având la picioare o arătare cu solzi, cu gheare puternice și mari și cu aripi. Este ceva între șarpe, crocodil și șopârlă. Imprimă silă și spaimă. Parcă ar fi coborât din povești. Bărbatul ce tocmai l-a învins este Sfântul Gheorghe. Deci ar fi o posibilitate ca părinții să fi prezentat sub forma unui basm faptele Sfântului Gheorghe, adăugând la fiecare nouă narare un alt obstacol pe care fiul cel mic, prâslea din orice familie, îl depășește în drumul său spre maturizare. Și Sfântul Gheorghe a trecut din basm în basm sub numele de Prâslea cel voinic, sau de Făt-Frumos, făcând bine și alungând tot ce e rău din calea noastră, demonstrându-ne că putem face față oricărui obstacol pentru a ajunge la lumina adevărată.

Marcu George Alexandru
Cls. a III-a A

Prof. Mihaela Alexa

GHIOCELUL

Am venit, sunt Ghiocelul,
Mică și plăpândă floare,
Dar înfrunt iarna și gerul
Și chem razele de soare.

Hai copii, la joacă acum!
Zburdați veseli pe afară,
În curând o să sosească
Mult dorita Primavară.

Nastase Anca-Paula, Cls. a VI-a D

Tofoleanu Teodora
Cls. a II-a A

Un om informat valorează cât doi

Viața noastră trăită la început de secol XXI, este marcată de la mic la mare de amprenta marilor descoperiri științifice, care au făcut pași uriași în timp foarte scurt. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere, pereche pentru fiecare generație în ultimii ani. Dacă menționăm doar aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii, acoperim deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin. Și atunci se naște întrebarea: mai este cartea “o făgăduință, o bucurie, o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți” cum afirma scriitorul român Tudor Arghezi?

Se înțelege că gustul pentru lectură se formează mai timpuriu decât interesul pentru cartea științifică. De aceea informațiile sumare legate de mediul înconjurător sau istorie, se transmit prin intermediul povestioarelor. Acestea fac trecerea de la lumea fabuloasă a poveștilor de grădiniță la cea reală lămurită și explicată prin epos. Cu cât povestirea e atractiv și afectiv realizată captând în proporție mare atenția elevilor, cu atât ei se identifică cu eroii povestirilor, vor revenirea sau continuarea povestirii, ba chiar lectura proprie pentru a o comenta cu alți colegi sau prieteni. Cu trecerea anilor, nevoia de frumos, cea mai înaltă nevoie devine imperativă la elevii cu înclinații spre lectură și singuri își vor selecta lecturile în care vor căuta “eroii” justițieri, cu idealuri înalte pe care le ating pe căi drepte, cinstite. Acești elevi vor merge de acum de bunăvoie și de plăcere în bibliotecă.

Succesul transformării elevului în cititor conștient, pasionat constă în strategia conlucrării cu elevii, în care trebuie să se implice toți factorii educativi: conducerea școlii, diriginții, profesorii de toate specialitățile, învățătorii, bibliotecarii.

Bibliotecar Răbănuș Geta Larisa

Ciubotaru Teodora
Cls. a VI-a D

POVESTEA MĂRȚIȘORULUI

A fost o dată ca niciodată un Prinț care stătea într-un Palat. Prințul era îndrăgostit de Prințesa din Palatul stăpânit acum de un Zmeu.

Într-o zi, Zmeul a răpit-o pe Prințesa și a dus-o în Palatul Zmeilor, unde Zmeii domneau și se băteau între ei. Zmeul a dus-o pe Prințesa într-o Carceră. Prințul văzând că Prințesa nu îl mai vizitează a hotărât să se ducă la Palat. Dar nu a găsit-o. S-a dus în căutarea ei. Știa unde trebuia să se ducă. Acolo a și găsit-o. S-a luptat cu Zmeii și a câștigat. În semn de mulțumire, Prințesa i-a dat Prințului o potcoavă, pe care i-a pus-o în piept legată cu o sfoară roșie și albă. Prințul a murit. Și asta este povestea Mărțișorului.

Călin Bianca, Cls. a IV-a, Șc. De Muzică și Arte

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

O ZI DE PAȘTI

Este anotimpul de primăvară. În acest anotimp totul revine la viață. O dată mai de mult, de Paște, familia Chiriac s-a gândit să meargă la un picnic în pădure. Domnul Chiriac a pus o patură mare specială pe jos și așeză și o umbrelă de plajă ca să nu-l bată soarele. Cei doi copii Alina și Mihai ardeau de nerăbdare să exploreze pădurea cu toate minunățiile ei.

Picnicul începu. Toată familia s-a înfruptat din minunatele bucate pregătite de doamna Chiriac. Mai târziu, cei doi copii împreună cu tatăl lor s-au plimbat prin pădure. Pur și simplu acelor oameni li s-a umplut sufletul cu toate minunățiile naturii. Era o liniște deplină în pădure, încât nimic nu te putea supăra în acel moment. Susurul lin al pârâiașului din apropiere, cântecele melodioase ale păsărelelor, adierea lină a vântului, mișcarea frunzelor din copaci făceau pădurea să pară ca un paradis. După ce au cutreierat prin pădure și au luat ca amintire frunzulițe și câteva flori pentru album, cei trei drumeți s-au întors la locul de tabără unde-i aștepta mămica lor. Au aprins focul de tabără și au stat în jurul lui cam până pe la ora 23; după aceea au plecat la biserică din mijlocul pădurii. La biserică au ascultat slujba de Învierea Domnului Iisus Hristos. Erau o familie credincioasă care țineau toate sărbătorile religioase. Au ascultat slujba cu mare plăcere după care au ciocnit între ei ouă roșii. Mai târziu s-au întors la cort și au dormit până dimineața târziu.

Brebu Alexandra, Cls. a IV-a A

8 MARTIE

Mamă, azi e ziua ta
Vreau să-ți dăruiesc ceva,
Nu am lucruri prețioase,
Daruri scumpe și frumoase.

Dar tu știi, sunt încă mic.
Până să mai cresc un pic
Inima ți-o dăruiesc.
Și îți spun că Te iubesc”.

Popa Rucsanda-Denisa, Cls. a II-a,
Șc. de Muzică și Arte

CĂȚELUȘUL MEU

Am un cățeluș pufos.
Care stă mereu pe jos.
Toată ziua sare
Pe o păturică moale.
Iar noaptea prin grădina
Doarme în cușca lui
mare.

Ghiban Karina Mari
Lișiță Theodora Ioana
Cls. a I-a C

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII

LA BISERICĂ

Era o zi de duminică. Bunica m-a întrebat dacă vreau să merg cu ea la biserică. Eu nu am vrut să merg, pentru că mă uitam la desenele mele preferate. Bunica mi-a spus că nu este bine să ne uităm la desene, mai bine să mergem să ne închinăm lui Dumnezeu. Când a venit bunica de la biserică a adus agheasmă și tămâie. Bunica a luat agheasma și a zis să iau și eu, dar eu nu am vrut pentru că mâncasem chipsuri.

Bunica atunci mi-a zis:

- Draga mea, nu este bine ce faci!

- Dar eu nu vreau să merg la biserică, nici să iau agheasmă și anafură. A doua zi m-am trezit dis-de-dimineață și eu am plecat la școală. Aveam ora de religie și doamna ne-a întrebat dacă am mers la biserică. Toți copiii au spus că au mers, numai eu nu. Atunci mi-am dat seama cât de mult greșesc. Când am ajuns acasă, i-am spus bunicii că am greșit și că vreau să merg de acum la biserică. Bunica s-a bucurat foarte mult, strângându-mă în brațe. La ora următoare de religie, doamna profesoară ne-a întrebat din nou dacă am mers la biserică. Atunci toți copiii am răspuns că da și printre ei mă aflu și eu. Doamna profesoară s-a bucurat foarte mult, felicitându-ne pe toți. Acasă i-am povestit bunicii că am luat nota maximă și felicitări. Bunica s-a bucurat și acum este mândră de mine; de atunci în fiecare duminică eu și bunica mergem la slujba de la biserică.

Lațu Ștefania

Cl. a II-a A

Obreja Miruna, Cl. a IV-a

DE PAȘTE

E primăvară acum la noi,
Din nou copacii au înflorit
Prin șoaptele ce curg șuvoi
Se aude un gîngaș ciripit.

În haine noi de sărbători
Ne îmbrăcăm cu gând curat
Și cu privirea către soare,
Rostim: „Hristos a Înviat”

Și ouă roșii noi ciocnim
-Așa-i un obicei lăsat
Cu sufletul, curat răspundem:
„Adevărat a Înviat”.

Năstase Anca-Paula, Cl. a VI-a D

Lațu Cristina Măriuca

Cl. a II-a A

ȘCOALA - TRECUR, PREZENT, VIITOR

Șoseaua șerpuieste alene printre dealurile ce prind culoarea fiecărui anotimp, construită parcă anume pentru a străbate de la un capăt la altul Moldova binecuvântată a lui Ștefan cel Mare. La jumătatea drumului dintre Galați și Iași, Dumnezeu n-a mai adunat pamântul grămăjoară, ci l-a lăsat întins să se odihnească o vreme.... Aici au început oamenii să-i dea gliei viață, frumusețe și putere, întemeind o așezare străveche. Acesta este orașul nostru, Bârlad, așezat pe malul râului cu același nume. Nu știu dacă orașul a furat numele apei sau invers, dar cert este că râul și orașul s-au acceptat unul pe altul cu bune și rele.

Vlasie Cristina, Cls a IV-a C

La început, un târgușor mic, cu timpul a început să muște cu îndrăzneală din dealurile ce-l străjuiesc obligându-le să se supună parcă forței Omului. Acum îl putem admira; un oraș destul de mare ce respiră prin plămânii săi uriași cu aer de istorie milenară, de cultură bogată, de fapte și de realizări ale acestor oameni simpli, modești și cu o voință de nezdruccinat de a ieși din anonimat. La noi, aerul își mai păstrează din puritatea lui dumnezeiască. La noi, poți păși în liniște pe urmele marilor oameni de cultură ce-au întemeiat așezăminte ce s-au păstrat până astăzi. Multe dintre ele reprezintă adevărate cărți de istorie pentru generațiile prezente. La noi vei găsi o istorie scrisă cu cerneala sufletului unor oameni cu dragoste de neam și de țară și al căror nume s-au păstrat și s-au pierdut în negura timpului....Astfel, avem Biblioteca "Stroe Belloescu", una dintre cele mai frumoase amprente arhitecturale care mai păstrează din prestanța culturală de altădată. O casă numai potrivită pentru cei care doresc să-și ostoiască setea de cunoaștere, a celor pentru care lectura este pasiune vie.

În centrul orașului se înalță ca un triumf peste timp Biserica Domnească, ctitorie a marelui domn moldovean Vasile Lupu(1636). De această biserică se leagă începuturile învățământului bârlădean. Teatrul "V.I.Popă" este o adevărată carte de istorie în care și-au pus amprenta mari personalități ale timpului, și nu au fost puține. Aici au jucat sau au admirat multe piese de teatru scrise de autori printre care și marele dramaturg V.I.Popă. În spatele acestei clădiri se află Muzeul "Vasile Pârvan" ce cuprinde secții de arheologie, de istorie, de științele naturii etc. Alături de aceste clădiri vechi s-au înălțat și altele noi, cum ar fi, Casa de Cultură, Pavilionul Guguianu, ca o dovadă a trecerii Timpului, peste noi, iar Noi prin el.

Stratu Petru Cls a II-a A
Șc. de Muzică

Dacă Trecutul l-am cunoscut din cărți, Prezentul îl vedem noi, Viitorul îl vor trăi nepoții și strănepoții noștri europenizați. Bârladul va deveni un centru urban dezvoltat economic, modern și civilizat cu o intensă activitate cultural-turistică. Așa scrie-n cartea viitorului, așa spun edilii orașului, dar ce va fi ne vor povesti urmașii urmașilor noștri.

Înv. Obreja Maria

Dragoste de viață

Fiecare om își iubește propria viață și vrea să fie satisfăcut și împlinit în ea. Nimeni nu-și dorește singur și conștient: nefericire, necaz, durere, dezamăgire și chin. Dorința de a trăi mai bine, de a fi mulțumit mereu, de a fi fericit, iubit, este în fiecare om indiferent de vârstă, cultură sau poziție socială. Această dorință nu este rea în sine. Ceea ce este rău astăzi constă în faptul că oamenii caută fericirea în viață într-un mod greșit, unde n-o poți găsi.

Mulți văd împlinirea vieții doar în avuție materială, mâncare, băutură, căsătorie potrivită, soție frumoasă, o stare socială înaltă, în aprecierea altora, studii, creații proprii, muzică, distracții și alte laturi ale vieții.

Posibil este să muncești din greu pentru bogății și alții să profite de ele.. Unde este atunci fericirea dată de bogății? Împăratul Solomon, care a avut tot ce a dorit, a ajuns la concluzia următoare: "Cine iubește argintul nu se satură niciodată de argint și cine iubește bogăția multă nu trage folos din ea."

Starea materială bună, mâncarea, băutura, viața în căsnicie, creația și altele sunt pentru trup și nu pot satisface setea sufletească. Dumnezeu le-a lăsat ca să ne folosim de ele, dar nu ca să le întrebuițăm greșit și abuziv.

Înv. Petrea Nicoleta

Ciubotaru Teodora

Ciubotaru Teodora
Cls. a VI-a D

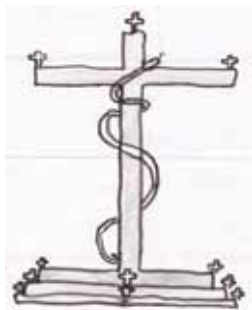
PRIETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

ÎNVIEREA

Când ciresul a-nflorit,
Cerul iarăși s-a deschis
Și prin poarta Raiului
Iese Domnul Neamului.
Domnul nostru Iisus Hristos
Privește cu milă-n jos
La creștinii care-asteaptă
Sărbătoarea Luminată.

A uitat și I-a iertat
Pe cei ce L-au alungat,
L-au bătut și L-au hulit
Ca pe un nelegiuit.
Pentru noi a suportat
Cununa de spini pe cap,
Cuie-n mâini și în picioare
Mii de bice în spinare.

Acum lumea îl iubește,
Zi de zi îl proslăvește,
Se roagă, cer –alinare,
Ajutor și îndurare.
Căci la El ne e speranța,
El ne cârmuiește viața
Și noi știm că ne iubește
Și pe toți ne miluiește.
Bosie Robert-Theodor, Cls. a-V-a B

Bâgea Narcis, Cls. a III-a

Bâgea Cosmin,, Cls. a III-a
Șc. de Muzică și Arte

SFÂNTUL IOAN

Sfinte Ioane,
Vino pe pământ
Și ne botează și pe noi
Așa cum L-ai botezat și pe Iisus.

Vino tu, om credincios
Și ne curăță de păcate
Că noi te răsplătim
Și te sărbătorim.

Ioane, Ioane,
Om a lui Dumnezeu,
Vestește venirea Mântuitorului nostru
Și Îl vom vesti și noi mereu.

Vâlcu Raľuca-Ioana, Cls.a-VI-a D

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

GHIOCELUL

E sfârșit de februarie. E încă frig, dar razele soarelui își fac loc printre norii de cenușă și destul de timide, încearcă să topească petalele mari de zăpadă, care încă au mai zăbovit. Codrii sunt pustii lipsiți de frunze și cântecul păsărelilor. În aer plutește o boare caldă, cu miros de pământ umed. Iazurile se smulg din gheara gheții și pocnesc ca niște fluiere de argint, din care cânta ciobănași nevăzuți.

Stoleru Alexandra, Cls.a II-a

Dar iată, acolo pe mal, stă să răsară o florică suavă, un gingaș ghiocel. Și-a desprins capul din gluga lui cea verde, înălțându-se cu trupul subțire și crud spre lumina soarelui. Dar, din cerul albastru, ca o petală de nu-mă-uita, a început să zboare, în adierea vântului, mii și mii de fluturi albi. În joaca lui, în dansul lui, din întâmplare, un fulg s-a desprins din dans. A poposit pe clopoțelul de argint al firavului ghiocel. Pentru cateva clipe, au început să-și vorbească unul altuia, spunându-și fiecare povestea lui.

Fulgul era supărat și a început să plângă, cu lacrimi de cristale, șiroind peste petalele delicatului ghiocel. Era trist pentru că mama sa, Ianuarie, l-a părăsit și pentru că era singur și neajutorat. Acesta a fost singurul și ultimul său dans. O adiere ușoară de vânt a mișcat clopoțelul de argint și câteva picături de cristal au alunecat ușor, ajungând în pământul de catifea. Pentru o clipă ghiocelul a simțit că era singur, dar aceasta numai până când firicelele subțiri de apă s-au strecurat la rădăcina sa. A trecut o noapte, iar dimineata, când soarele proaspăt de primăvară și-a revărsat razele blânde și fragile, firavul ghiocel devenise un voinicel în haină albă. Apa cristalină a fulgului de nea l-a hrănit peste noapte, i-a dat putere și culoare.

Manoilă Ana, Cls.a IV-a A

UNDE ESTE TEAMĂ ȘI DEZNĂDEJDE, NU ESTE CREDINȚĂ

Am cunoscut o persoană cu o situație financiară foarte bună și cu o avere colosală.

Cu toate că acest om avea de toate și trăia foarte bine, el se temea de sărăcie și nu accepta nici un sfat de credință, de la cei din jur. El credea că își va putea menține toată averea și cu bani ar putea cumpăra chiar și viața, dar nicidecum să se gândească că există cineva acolo sus, în cer care veghează asupra lui și care-l ajută să trăiască atât de fericit. Ajuns bătrân, bolnav și fără putere, deznădăjduit se întreba de ce a ajuns tocmai el atât de rău, dar nu-și poate explica acest lucru nici acum, deoarece nu a avut nici-o dată credință în Dumnezeu.

Răduc Andreea, Cls. a II-a A

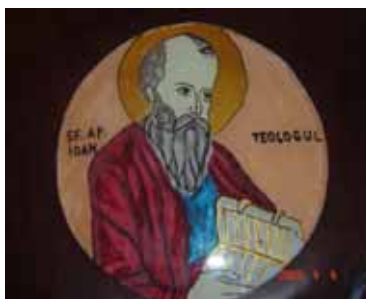
Ghiorghiță Roxana-Irina, Cls. a-III-a

CERCUL DE PICTURĂ RELIGIOASĂ

Odată cu venirea sărbătorii Sfintelor Paști și cu frumusețile primăverii, Cercul de pictură religioasă, vă readuce în suflet, simțămintele cele mai nobile, mai pline de virtuți, exprimate prin aceste icoane.

Vă invit să vedeți lucrările realizate de elevii Cercului de pictură religioasă.

Prof. Bodea Jenica

CE SPUN COPIII DESPRE ...

CE ÎNȚELEGEM PRIN CLASĂ BUNĂ

Elevii tot timpul zic „Profesorul ăsta nu e așa de bun”, dar dacă te-ai întreba ce înseamnă pentru ei un profesor bun, ar fi că „un profesor bun” e acela care nu ne ceartă pentru o greșală, nu ne predă așa de mult și în primul rând nu ne dă teme.

-Păi și ce să mai învețe copii atunci dacă asta își doresc?

Poate unii din ei nu realizează că în viață nu trebuie să aștepte ca alții să-ți dea ce vrei sau s-o aștepte pe mămică că-ți va da totul de-a gata, ci trebuie să lupți chiar tu pentru dorința ta. Și dacă profesorii ar fi așa cum am vrea noi să fie, atunci nu am mai învăța nimic, iar în ceea ce privește o clasă bună, părinții aleg întotdeauna „o clasă decentă”, deși copilul său nu este așa, toți elevii din acea clasă să aibă note bune și bineînțeles profesori pe măsură.

Eu cred că o clasă bună trebuie să fie disciplinată și chiar dacă nu toți sunt așa de buni la învățătură, măcar să se străduiască și atunci sunt sigură că profesorii vor aprecia munca lor.

Codreanu Anișoara, Cls.a-VI-a B

Miroșanu Ilîncă

Cls. a IV -a C

ZIUA MAMEI

Astăzi este ziua ta,
În dar îți aduc un ghiocel,
În semnul iubirii mele
Când îmi vorbești, simt că plutesc
Și glasul tău este ca un cântec de leagăn.
Mama, e semnul iubirii mele.

Poghirc Ada, Cls. a IV-a A

DE ZIUA MAMEI

Mamă, mamă, eu te iubesc
De ziua ta îți dăruiesc
Un trandafir roșu,
Prin care să-ți spun că te iubesc.

Ilău Mălina, Cls. a IV-a A

Miroșanu Ilîncă

Cls. a IV -a C

CE SPUN COPIII DESPRE ...

VESTIMENTAȚIA ÎN ȘCOALA

Vestimentația din școli este o problemă întâlnită des. Tinerii nu mai respectă uniforma, de multe ori se îmbracă inacceptabil și din păcate profesorii nu prea au ce face.

Totusi, se spune ca îmbrăcămintea pe care o porți te definește. Îți poți exprima propriul stil chiar dacă trebuie să porți uniform școlară.

Majoritatea școlilor, respectiv clase, nu insistă în privința unei anumite mărimi sau lungimi, atâta vreme cât acestea sunt de bun-simț. De exemplu, multor elevi le place să poarte haine largi și comode. Ei pot opta pentru un sacou cu o mărime mai mare, iar stilul lor va fi definit ca unul lejer.

Dacă școala sau clasa îți cere să porți cravată, ar fi înțelept să te gândești cum ai putea s-o legi. Unora le place mai scurtă și cu nod gros, altora lungă cu nod subțire. Experimentează! Află care sunt obiectele pe care le poți alege singur și exprimă-ți stilul prin intermediul lor. De pildă, rucsacurile pot fi transformate cu câteva brelocuri, pantofii pot fi modernizați adăugându-le șireturi colorate, iar coafura poate fi înviorată cu o bentiță sau câteva clame colorate. Dacă clasa ta insistă doar asupra unor culori, nu asupra unor obiecte specifice, atunci chiar ai noroc. Atâta vreme cât respecti culorile impuse, vei avea posibilitatea să experimentezi o serie întreagă de stiluri.

Află când este cel mai probabil, ca învățătorii sau profesorii să impună reguli în privința uniformelor. De exemplu, s-ar putea să fie în regulă, ca ținuta ta să fie mai lejeră în momentele de curs obișnuite, atâta vreme cât te pui la punct pentru întâlnirile oficiale.

Ceea ce conteaza cu adevărat este personalitatea ta, nu hainele pe care le îmbraci. Nu uita că, având un stil bine definit, s-ar putea să începi să dai sfaturi în legătura cu vestimentația.

Ciubotaru Teodora, a VI-a D

Miroșanu Ilinca, Cls. a IV-a C

ÎNCEPUT DE VARĂ

De sus, de pe bolta cerească soarele își aruncă cu dăruire razele lui calde peste pământ. Iarba, care mai ieri abia răsărise, acum a inundat împrejurimile devenind o pajiște cu iarbă deasă. Dis-de-dimineață păsărelele cu cântecul lor, desfată florile ce au înflorit în diverse forme și culori. La orice adiere de vânt, împrăștie un parfum suav și plăcut.

Tot felul de vietăți minunate și-au pornit activitatea lor. Spre miezul zilei, soarele este din ce în ce mai arzător. Alte flori mai întârziate și-au deschis petalele în forme minunate. Pe seară, norii devin trecători, vântul adie ușor și trecerea timpului, transformă ziua arzătoare într-o liniște cufndătoare, străjuită fiind de lumina blândă a lunii.

Turcu Ana, Cls. aIV-a Șc. de Muzică și Arte

COPIL, CITIȚI !

Ce înseamnă a citi? În aceste rânduri doresc să vă îndemn la lectură. Să citiți povești, poezii, legende etc. De ce ? Voi încerca să prezint măcar câteva din efectele benefice pe care lectura le are asupra formării personalității elevului. Copilul învață să citească, dar a citi înseamnă a descifra, a înțelege conținutul exprimat în cuvinte. Știm cu toții că micii cititori sunt așa de concentrați asupra descifrării cuvintelor încât pierd din vedere conținutul celor citite. De o importanță fundamentală în acest sens este activitatea învățătorului care are menirea de a-i învăța pe elevi tehnica lecturării eficiente, a conștientizării și valorificării celor citite.

Vâlcu Raluca ,a VI-a D

Cercetătorii au descoperit că vocabularul prezintă cel mai puternic proces de dezvoltare în perioada 6-12 ani. Deci această perioadă este hotărâtoare pentru îmbogățirea și activizarea vocabularului. Actul citirii este fundamental pentru individ. Cine nu știe citi nu se poate instrui, nu poate avea acces la cuceririle geniului uman.

În era informatizării cartea rămâne mijlocul principal de răspândire, sistematizare, interpretare și asimilare creatoare a cunoștințelor din toate domeniile științei, tehnicii, artei, culturii. A îndruma lectura unui copil înseamnă a-i recomanda cele mai bune și mai

Vâlcu Raluca ,a VI-a

folositoare cărți în funcție de vârsta și interesele acestuia, mai înseamnă să-i dezvoltă interesul pentru studiu, să-l ajute la formarea unei opinii personale, să-i formezi o atitudine conștientă față de ceea ce citește. Este evident că actul lecturii ne apare ca un fenomen complex, psihosocial. Cititul se învață în mod conștient și deliberat. Interesul pentru lectură constă în orientarea activă a elevului față de carte, orientare determinată de o anumită trăire emoțională care se formează în timp, prin acțiunea cumulată a școlii și familiei. Primele ființe care pun o carte în mâna unui copil sunt părinții și se cunoaște că puterea exemplului acestora este covârșitoare.

Înv. Butuc Aneta

MĂNĂSTIRI DIN JUDEȚUL VASLUI - MĂNĂSTIREA GRĂJDENI

Pe culmea dealului Cucu, dincolo de Gîrceni, la o altitudine de 600 de metri, într-un loc înconjurat de păduri, se află unul dintre cele mai vechi așezăminte monahale din județul Vaslui, mănăstirea Mălinești, cu hramul "Sfântul Acoperământ al Maicii Domnului".

Cociuban Toni Cls a II-a A

Bisericuța de lemn, cu ferestre mici, te îndeamnă să îi treci pragul, mai ales că străjeri îi sunt Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril. Încadramentul ușii de la intrare este simplu și neornamentat. Pe bârna lui transversală este săpată în lemn o însemnare cu cifre arabe și litere chirilice: 1826 april 30. Gheorghe Teodor. În interior sunt bârne și sfeșnicele de lemn, ale căror capete sculptate parcă vorbesc. Icoanele vechi aduc cu ele unda de mister necesară pocăinței. Ți se lipește de retină imaginea Mântuitorului, a Sfintei Ana, a sfinților Haralambie și Mina, care, ești convins că te ascultă și te văd. Pe aleea ce duce spre inima mănăstirii se află construcția mare, elegantă, impunătoare, a bisericii noi, cu hramul Sfintei Parascheva. Întreg complexul monahal are protectoare pe Maica Domnului și Sfântul ei Acoperământ

Ctitorit în 1762 și reconstruit în 1826 pe locul unde se află astăzi, schitul a avut o viață prosperă, pînă la secularizarea averilor mănăstirești, cînd a rămas mai mult de 60 de ani pustiu. De fapt, viața monahală a reînceput la Mălinești în 1929, prin stăruința și sprijinul mareșalului Constantin Prezan, cînd s-a reînființat un schit de măicuțe, după ce, de-a lungul timpului, a fost de mai multe ori nelocuit. Cele 10 măicuțe de la mănăstirea Adam din Bîrlad, între care monahia Antonia, care a fost stareță, au ridicat chiar o biserică, dar cînd să ajungă să-i facă acoperișul, a venit stăpînirea comunistă care le-a prigonit. Biserica construită s-a risipit, iar schitul a fost iarăși părăsit pînă după revoluție, cînd a ajuns stareț la Mălinești părintele Visarion. La el a ajuns într-o bună zi părintele Melchisedec. Era pe atunci mirean, din Băcești. Părintele Visarion era singur. Doar niște femei și cîțiva copii îi erau sprijin. A mai trăit cîțiva ani în lume, pînă în anul 1995, cînd a revenit la Mălinești și l-a găsit stareț pe părintele Filip. Doar el și încă trei călugări, între care părintele stareț Filip, au în grijă astăzi mănăstirea. În fiecare dimineată ei trag clopotele, apoi își aprind candelile și încep citirea Acatistului Acoperământul Maicii Domnului, care aici se citește în fiecare dimineată. "Aceasta mănăstire există datorită celor care au murit la revoluție. Dacă nu se jertfeau ei, nici noi nu eram aici. Dumnezeu a lucrat prin ei", adaugă părintele.

Bibliografie: Mihai Vlasie, Drumuri spre mănăstiri, Ghidul așezămintelor monahale ortodoxe din România, Editura Sophia, București, 2001.

Prof. Bodea Jenica

PRRIENDII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI DESENE ȘI POEZII

PRRIENDII NOȘTRI

Mulți dintre noi avem prieteni care nu se comportă normal, adică: fumează, beau, sunt violenți, au un vocabular vulgar și multe altele. Noi nu-i putem schimba pe acești oameni, deoarece nu știm prin ce au trecut și nu realizează că acționează greșit.

Nu cred că este normal ca într-o școală copiii să se bată, să vorbească urât, să fumeze sau chiar să comenteze la profesori. Dacă avem cumva o prietenă care vorbește urât sau fumează, asta nu înseamnă că trebuie să o îndepărtăm pentru că atunci se va simți prost mai ales dacă ține la tine și trebuie să o faci să vadă că nu e bine ce face.

Deși violența își pune amprenta asupra copiilor, ea poate fi eliminată prin cuvinte de afecțiune sau un comportament decent. Una dintre problemele grave este vestimentația, fetele vin machiate la școală, deși nu este permis, îmbrăcate din ce în ce mai vulgar, cu cercei în nas, buric și în sprâncene. Fetele îmbrăcate astfel sunt inconștiente și nu realizează că această comportare le face mai mult rău decât bine. Acestă comportare le face să pară că sunt mai mature, în loc să se bucure de o copilărie frumoasă.

Stan Andreea, a IV-a C

Codreanu Anișoara, Cls. a VI-a B

PAȘTELE ÎN FAMILIE

Era o zi de Paști, mamele copiilor fac colaci, cozonaci și ouă vopsite. Copii nerăbdători îl așteaptă pe iepuraș. Ei mai așteaptă și miezul nopții ca să meargă la Învierea Domnului.

În seara de Paști, copii ciocnesc oua și mănâncă cozonac. Ei se duc și la biserică să ia lumină. Când ajung acasă, las candeluțele aprinse până dimineața. Părinții copiilor pun apă într-o cană, trei fire de busuioc, un ou și un ban.

Copilul care se trezește primul, ia oul și cel care se trezește ultimul ia banul. Și așa se sfârșește o sărbătoare foarte importantă și dragă copiilor.

Ada Poghirc, Cls. a IV-a A

Ciubotaru Teodora, a VI-a

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII

RUGĂCIUNE

Doamne, Doamne, eu te rog,
Să-mi dai sănătate și noroc,
Să nu-i uiți nici pe bunici,
Pe părinți și toți cei mici.

Și eu te mai rog ceva:
Să ai grijă de casa mea,
Și noaptea când dorm în ea,
Să veghezi asupra mea.

Andreea Raduc, Cls.a II-a A

Stratu Petru a II-a
Șc. de Muzică

VIAȚA LUI IISUS

Pe când Iisus ședea,
La Cina cea de Taină se gândea.
A doua zi Acesta în Grădina Ghetsimani s-a dus,
Iar soldatii l-au prins.
Acesta pe cruce a fost răstignit sus,
Iar sulița în piept i s-a străpuns.
Răstignit pe cruce sus,
Cerul s-a închis.
Pietrele s-au cutremurat,
Iar Raiul s-a întunecat,
Iar la picioarele Lui Iisus ședea
Fecioara Maria care plângea.

Calapod Emanuela-Sorin, a Cls.a V-a A

Blăniță Diana, a II-a A

MAMA

Într-o zi, când jucam volei, Maria m-a lovit cu mingea în ochi. Eu am început să plâng foarte tare. Vă dați seama ce dureros este. M-am dus acasă și mama m-a încurajat că o să-mi treacă. Eu am ascultat-o și mi-a mai trecut din durere. Trecuse o săptămână și veni și cu această ocazie ziua mamei. Eu mă gândeam cum să o răsplătesc pe mama pentru tot ce a făcut pentru mine. Mi-a venit în minte să mă duc să îi cumpăr un buchet de ghiocei și cu dragostea mea va fi de ajuns. M-am dus și i-am cumpărat un buchet de ghiocei.

- „Buchet de flori ți-aduc în dar,

Mamă, de ziua ta!

Și sufletul să ți-l mângâi,

Cu dragoste aș vrea!"

-Vai, Cezara, ce bucurie mi-ai făcut!

-Te iubesc, mami!

-Și eu te iubesc!

Peste câteva zile, mamei îi era puțin rău. Eu m-am dus la ea și i-am spus:

-Mamă, mai știi ce mi-ai spus când m-a lovit Maria cu mingea?

-Da, știu.

-Păi încearcă să ții în minte acele vorbe și îți va trece.

-Crezi?

-Nu cred. Sigur îți va trece.

Trecuseră patru zile și mama își revenise. Eu o iubesc foarte, foarte, foarte mult pe mama.

Te iubesc, mami!

Tilici Cezar, a Cls. a IV-a A

Vlasie Cristina, a IV-a C

CUM ÎL CHEAMĂ PE IEPURĂȘ?

Coadă-mi este scurtă tare

Și-s fricos nevoie mare.

Țopăilă mi se spune.

Ronțăilă e-un alt nume.

Și de Paște nu uita:

Ai un dar din partea mea!

Năstase Anca-Paula, Cls. a VI-a D

Pălăduță Florentina, a VIII-a
B Șc. de Muzică

PRJETENII REVISTEI – ELEVII NOȘTRI
DESENE ȘI POEZII

MAMA

*Azi e ziua ta, măicuță dragă
E zi de mărțișor de primăvară,
Te văd îmbujorată ca o fragă
Și ochi-ți blând ard ca o pară.*

*De ziua ta, măicuță dragă,
Acum când ghiocerii-au înflorit,
Ți-aduc în dar tot aurul din lume
Și buchet de soare-nzăpezit.*

*Ziua mamei s-o serbăm,
Martie noi te rugăm
S-aprinzi toate stelele
Să-nflorești iar florile.*

Năstase Anca-Paul, Cls. a VI-a D

MĂRȚIȘOR

*Iarna pleacă-ncetișor
Și frumosul Mărțișor
Pune în valiza ei
Frig zăpada și polei.*

*Trimite veste la Soare
Să coboare pe ogoare
Peste păduri și peste case
Cu raze mai călduroase.*

*Trezește și ghiocerii
Ca să-și sune clopoțelii
Vestind astfel toată țara
Că sosește Primăvara.*

Năstase Anca-Paula, Cls. a VI-a D

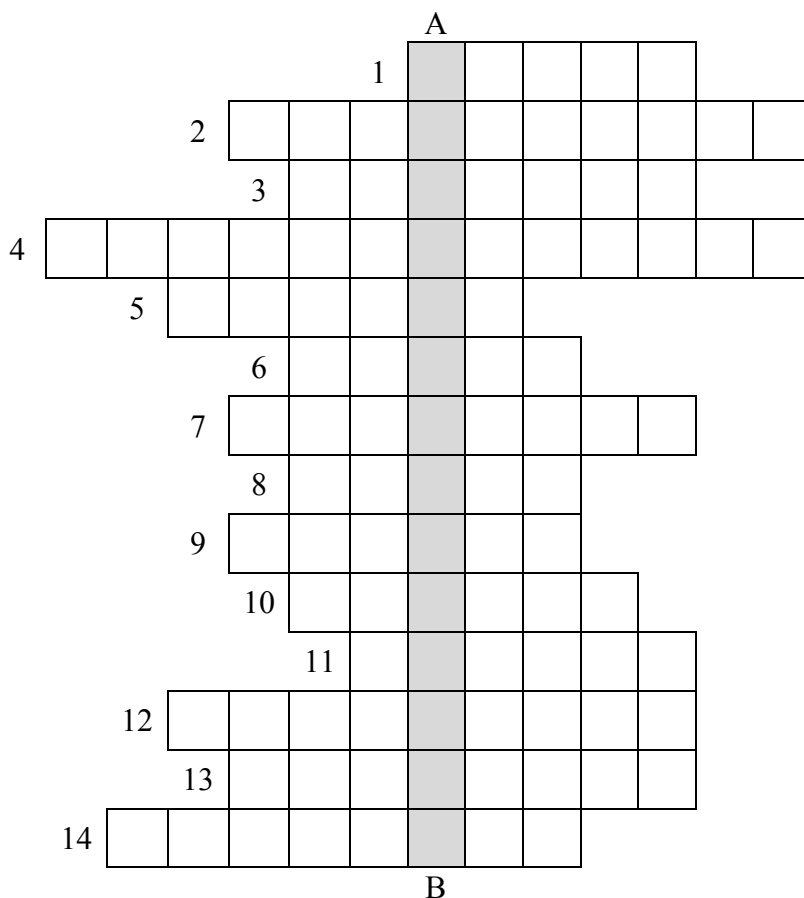

Mârzac Ștefania, a VI-a D

Pântea Elena, a VIII-a B Sc. de Muzică

REBUS

1. Povestire ce poate servi cuiva drept învățătură.
2. Femeie credincioasă, smerită, care trebuia să ungă cu mir trupul Mântuitorului.
3. Dumnezeu a dat oamenilor.
4. Poruncile au fost așezate într-o ladă numită (2 cuv.).
5. Monedă veche de aur sau argint cu o valoare mare.
6. Unul dintre cei 12 apostoli ai lui Iisus.
7. Lăcaș de rugăciune al poporului evreu.
8. Moise a scos poporul evreu din
9. Femeie căreia i-a murit soțul și nu sa recăsătorit.
10. Cuvântul lui Dumnezeu este scris în
11. Fapt neobișnuit pentru oameni, săvârșit de Dumnezeu.
12. Una din poruncile adresate poporului. Să nu fii....
13. Adu-ți aminte de ziua odihnei ca să o sfințești. Care este ziua odihnei?
14. Casa lui Dumnezeu.

Rusu Georgiana a II-a A

Prof. Bodea Jenica

Colectivul de redacție

Prof. Alexa Mihaela
Prof. Bodea Jenica
Prof. Munteanu Nicolae
Prof. Secăreanu Valentin

Inst. Anea Daniela
Înv. Butuc Aneta
Inst. Ilie Georgeta
Înv. Obreja Maria
Înv. Petrea Nicoleta
Înv. Turcu Angela

Bibliotecar:
Robitu Geta Larisa

Argișan Anca a I-a Șc. de Muzică
Bâgea Cosmin a II-a Șc. de Muzică
Bâgea Narcis a III-a Șc. de Muzică
Barbălată Didina a II-a Șc. de Muzică
Blăniță Diana a II-a A
Boidache Diana a IV-a A
Bolum Bianca M. a III-a Șc. de Muzică
Bosie Robert a V-a B
Brebă Alexandra a IV-a A
Buzamăt Alina a VIII-a B Șc. de Muzică
Calapod Emanuela a V-a A
Călin Bianca a IV-a Șc. de Muzică
Carp Teodora a IV-a A
Ciubotaru Teodora a VI-a D
Cociuban Toni a II-a A
Codreanu Anișoara a VI-a B
Conciță Alexandra a IV-a A
Crăciun Diana a VI-a B
Ghiban Karina a I-a C
Ghiorgăuț Roxana a III-a A
Ilău Mălina a IV-a A
Irimia Roxana a VI-a B
Jacotă Andreea a I-a C
Lăcătușu Andra a VI-a B
Lațu Cristina M. a II-a A
Lațu Ștefania a II-a A
Manoilă Ana a IV-a A

Marcu George a III-a A
Mârzac Ștefania a VI-a D
Miroșanu Ilina a IV-a C
Mocănaș Ana-Maria a VI-a B
Mocanu Alex a V-a B
Mocanu Elena a VI-a D
Năstase Anca P. a VI-a D
Obreja Miruna a IV-a A
Pălăduță Florentina a VIII-a B Șc. de Muzică
Pânteș Elena a VIII-a B Șc. de Muzică
Poghirac Ada a IV-a A
Popa Rucșandra a II-a Șc. de Muzică
Răduc Andreea a II-a A
Roșca Sorana a I-a C
Rusu Georgiana a II-a A
Șerban Andreea a VI-a B
Stan Andreea a IV-a C
Stoleru Alexandra a II-a Șc. de Muzică
Stratu Petru a II-a Șc. de Muzică
Tica Daniela a VI-a B
Tilici Cezara a IV-a A
Tofoleanu Teodora a II-a A
Turcu Ana a IV-a Șc. de Muzică
Ursu Evelina a VI-a B
Vâlcu Raluca a VI-a D
Veseli Cristina a VI-a B
Vlasie Cristina a IV-a C

Imaginile de pe coperta I și IV aparțin Colecției Bodea Jenica
Responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate aparține, în exclusivitate, autorilor.

